

Бібрські Вісті

Громада – великий чоловік

І.Я. Франко

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

м. Бібрка, 26 травня, 2016 рік, випуск №24(101)

ФРАНКОВІ ФЕСТИНИ В БІБРЦІ

Запрошуємо на
Франкові фестини
до древнього міста
Бібрки

29 травня 2016 р.

13.00-23.00,
центральна площа

На честь
160-річчя

Відновлюємо
традиції
бібрецької
громади
1926-2016

ФРАНКОВІ ФЕСТИНИ

29 травня у Бібрці у рамках року Івана Франка й Уляни Кравченко відбудуться Франкові фестини.

У програмі:

- святковий концерт у 3-х частинах (15.00-19.00)
 - академічна
 - Іван Франко й Бібрка
 - Іван Франко очима молоді
- майстер-клас із ковальського мистецтва (12.00-15.00)
- виставка стародавніх речей
- виставка ретросвітлин
- виставка-продаж картин місцевих художників, дитячих робіт
- святкова хода у вишиванках (13.00) та конкурс на кращий український стрій
- «Казкова галявина» (казки Івана Франка)
- кулінарна крамничка «Галицькі смаколики»
- вечірній кінопоказ просто неба (21.30-23.00)

Особливі гості:

- Оркестр «Галицькі дударі» (галицькі танці для всіх охочих) (19.00)
- Гурт «Хрущі» (20.30)

Частування гостей заходу кулішем від бібрських козаків

Організатор заходу - Бібрська міська рада

Щиро вітаю дітей, педагогів, батьків із закінченням навчального року. Вірю, що кожен використав його з користю – для особистого розвитку, здобуття нових знань і нового досвіду.

Бажаю всім, хто сьогодні святкує День останнього дзвоника, щастя, міцного здоров'я та Божого благословення.

Бібрський міський голова Роман Гринус

Стрит-арт від Бібрецької Молоді

Мешканці великих міст уже звикли до розмальованих стін будинків і парканів. «Графіті» — дуже поширене явище. Нині, в епоху Інтернету, здавалося б, що йому мав би настати кінець. Але ні — вуличні малюнки з'являються й досі. Цей факт можна пояснити тим, що графіті побачить більше людей - і ніхто не зможе відвернутися або заплющити очі. Хтось назве це мистецтвом, хтось — вандалізмом, хтось — актом протесту, хтось — дурістю, хтось — способом вираження думок

та ідей. Для Молоді Бібрки стрит-арт – це, безумовно, прекрасне мистецтво, яке містить свій сенс, несе свою ідею, думку, яку можна виражати гідними словами або малюнками. І саме молодь, яка вміє та хоче творити, не лише вносить яскраві барви в малюнки на площині, а й бореться з буденністю. У більшості закордонних країн міська влада надає певні площі, аби прикрасити ту чи іншу частину міста. Сталося так і в нашому місті. Напередодні Франкових Фестин за сприяння місцевої влади відбувся перший розпис стіни оголошень по вулиці Тарнавського. Цим Молодь прагнула привернути увагу жителів міста до проведення Фестивалю та відзначення Року Франка. Колишні випускники Львівської академії мистецтв разом з Іриною Мисюк (Курдиною) зобразили місце зустрічі видатного українського Генія з відомою поетесою та вчителькою Уляною Кравченко, чим прагнули привернути увагу до цих постатей. Задоволення й натхнення, яке отримали від малювання, не зрівняється ні з чим, бо рука художника – це енергія, яка наповнює стіни чимось яскравим і близьким для нас. Надіємось, що розпис принесе естетичне задоволення всім містянам.

Довідка:

Графіті як метод пропаганди та просування певних ідей використовували ще з давніх часів. Графіті походить від італійського *grafficare* — дряпати. Раніше цим словом послуговувалися лише археологи, й означало воно написи на давньому посуді, стінах тощо. Графіті відомі ще з часів античного світу. На стінах будинків у Римі, Помпеях та інших давніх містах збереглося чимало написів. Серед них були зізнання в коханні, оголошення, політичні та філософські тези. Траплялися й фанатські графіті, що прославляли деяких гладіаторів, спортсменів і візників колісниць. В Україні історія графіті бере свій початок іще з часів Київської Русі. На стінах давніх соборів історики виявляють написи релігійного змісту: прохання, молитви. Іноді археологи знаходять навіть образи та критику влади. У 50-х роках ХХ століття культура графіті вийшла на цілковито новий рівень, перетворившись на своєрідне мистецтво. Воно є одним зі символів мегаполіса, зокрема його зворотної сторони, прихованої за яскравими вивісками, чистими фасадами та неоновною рекламою.

Оксана Зінчук

Ушанування Андрея Шептицького

21 травня у Львові в приміщенні актового залу Національного університету «Львівська політехніка» відбувся II тур Всеукраїнської науково-дослідницької конференції «Андрей Шептицький – будівничий держави, князь церкви, лідер нації». Організатор – Центр національного виховання Громадської Ради «Святий Юр». Голова оргкомітету – Президент Центру – Григорій Брунець. Голова журі – Герой України Іван Вакарчук. На конференції були представники зі Львівської, Івано-Франківської, Волинської, Луганської, Дніпропетровської, Закарпатської, Полтавської, Донецької, Одеської областей. Робота проходила в 11-ти секціях. Приємно зазначити, що членом журі в одній із секцій був Шах Тарас Ярославович.

Лідія Шах, учитель історії

22 травня в Бібрці відбулася поминальна молитва на честь перепоховання Тараса Шевченка. На заході звучали короткі промови, учасники декламували тексти поета. Художню частину підготували Свіжак Н.Р., Добуш Н.М.

23 травня в Бібрці проведено панахиду біля могили вояків ОУН-УПА на честь Дня Героїв.

Болюча тема: медики й пацієнти

Участь представників державних установ у розгляді нетипових випадків чи медичних помилок рідко буває добровільною. Переважно – за скаргами. При цьому переважають два варіанти поведінки: або захист «честі мундира», себто «білого халата», або пошук об'єкта покарання як спосіб відписки щодо «реагування». Чомусь вважається, що двічі за один проступок не карається. От і з'являються скороспілі догани, дочасні переатестації. Часто таке бездоказове «реагування» і стає основою для подальших звинувачень і відкриття судових проваджень. Адже медики самі визнали провину...

Наша загальна біда – відсутність в країні презумпції **невинуватості**.

Щодо адвокатів, то вони, як правило, є висококласними знавцями юриспруденції, фахівцями-юристами. Але, на жаль, вони, як і працівники правоохоронних органів, практично не орієнтуються в медичній науці і практиці, її специфіці, не розуміють, що не буває стандартного хворого, стандартизованої хвороби, що кожна клінічна ситуація є унікальною. Вони діють виключно в інтересах клієнта, який оплатив послугу. Адвокат, за визначенням, поверне справу так, як бажає замовник, навіть всупереч власному сумлінню. І немає в цьому нічого дивного, цього вимагає специфіка професії, від цього залежить і оплата його праці.

І, нарешті, ще одна сторона життєвої і професійної драми у випадку небажаного результату лікування – засоби масової інформації. Тут теж свої інтереси, як професійні – доводити суспільно важливу інформацію до людей, сприяти їх розвитку, – так і, на жаль, нерідко – меркантильні. Візьмімо наші друковані засоби інформації, радіо, телебачення. Суцільний негатив, кримінальні історії – вбивства, грабунки, шахрайство, ДТП. Телебачення – суцільні політичні шоу, «шустеризація», побудована на негативі: все зле, «все пропало». Тож не дивно, що не пригадую випадку, коли б прочитав чи побачив в ЗМІ якийсь сюжет з реального життя лікарні, про нелегку працю й успіхи медиків, їхні переживання, побажання та проблеми. Невже людей цікавлять лише померлі, вбиті, звалтовані чи пограбовані? Невже, крім злодіїв, шахраїв, політиків і футболістів чи співаків в Україні немає нічого й нікого, про що варто знати суспільству?

Саме такі думки викликав показаний ЗІК-ом телесюжет «Лікарські таємниці». Чому «таємниці»? Які таємниці показали чи розкрили тележурналісти в Бібрській лікарні? Те, що, незважаючи на економічну ситуацію, недофінансування, навіть у порівнянні із сусідніми закладами охорони здоров'я, лікарня функціонує, ремонтується, хворі лікуються, оперуються, доглянуті, що на Різдво лікарняна кухня, яка завжди славилась смачними стравами, хворим приготувала вареники?

Одну таємницю телевізійники таки розкрили. Виявляється, журналістам, як нікому іншому, під час карантину в лікарні відкриваються двері відділів, палат, що їм – вільний доступ у «святая святих» лікарні – операційну. Чи так, у вседозволеності, має розумітися четверта влада? Чи саме вседозволеність і безкарність мають визначати сучасний інформаційний простір України? *«Журналісти володіють великою владою в суспільстві, і усвідомлення цієї влади повинно поєднуватися із скромністю і почуттям обов'язку перед читачем (глядачем). У всі часи вони домагалися визнання завдяки високому рівню точності та неупередженості, а також завдяки дотриманню ними правил чесної гри».* Так написано у Вікіпедії (https://uk.wikipedia.org/wiki/Четверта_влада). Насправді ж складається враження, що в Україні триває путінська гібридна війна, війна інформаційна, страшніша від російської агресії. Бо це – війна проти свого народу його ж руками, агресія на уми і свідомість українців, війна за люмпенізацію людей і перетворення їх на безлике населення з ідеологією «бульби і видовищ». Не пропонуючи де і як взяти «бульбу», телебачення, як ніякий інший ЗМІ, годує видовищами на кшталт різних «-лайфів», «Лікарських таємниць», пошуками «вбивць у білих халатах».

А от інші, головні, учасники лікувального процесу – пацієнти й, особливо, медики, в «навколomedичних розборках» залишаються, як ніхто, безправними. Якщо права пацієнта узаконені, обов'язки – не визначені, то для медичних працівників – відповідальність, обов'язки, писані й неписані закони: від так званої «клятви Гіппократа» до відомчих циркулярів, стандартів, формулярів, Кримінального й Цивільного кодексів. Лікар за будь-яких обставин не має кому поскаржитися на міністерство, адміністрацію, які спершу мали б забезпечити йому належні умови для професійної роботи, виконання медичних стандартів, поскаржитися на пацієнта та його оточення за невиконання лікарських приписів і перешкоджання професійній діяльності. Медичний працівник практично не має можливості довести свою правоту не те що в суді чи в ЗМІ, але й у своєму відомстві через ще радянську «презумпцію винуватості» лікаря, оскільки «пацієнт (значить, і родичі, і адвокати, і журналісти) завжди правий».

Я запам'ятав Бібрську лікарню (тоді вона називалася Бібрською міською лікарнею) як авторитетний багатопрофільний лікувальний заклад стаціонарного (терапія, хірургія, акушерство, гінекологія, педіатрія, неврологія) та амбулаторного надання медичної допомоги разом зі стоматологією. Лікарня мала 205 лікарняних ліжок, тут лікувалися хворі не лише з навколишніх сіл Перемишлянського, але й Жидачівського (Ходорківці, Кологури, Соколівка, П'ятничани, Квітневе), Пустомитівського (Відники, Звенигород, Шоломия, Давидів, Коцурів) районів, зі Львова. Тепер у лікарні залишилося 79 ліжкомісць для хворих, ведеться мова про подальше скорочення. Буде прикро, коли у «війні» з медиками самі мешканці докладуть рук до закриття Бібрської лікарні. Лікарні, у якій більшість народилася, поправляла своє здоров'я, працювала або ще працює.

(Продовження. Початок у попередньому числі)

Андрій Федущак, доцент ЛНМУ імені Данила Галицького

Працівники Бібрської міської ради, депутати та члени виконкому висловлюють щире співчуття Секретареві ради Надії Казимирівні Федущак з приводу смерті матері.

КП "Рідне місто" інформує

До уваги мешканців, які не уклали договори!

З наступного понеділка вивезення сміття автомобілем КП припиняється!

Викидання сміття в недозволених місцях буде фіксувати адміністративна комісія виконавчого комітету Бібрської міської Ради разом із представником патрульної поліції. Спалювати сміття теж заборонено. Порушників каратимуть штрафами.

До уваги мешканців, які не прибирають прибудинкових територій

Попереджаємо, що порушення правил утримання прибудинкових територій карається штрафом. Просимо прибрати біля своїх будинків. Якщо прохання будуть проігноровані, опублікуємо адреси занедбаних чи захарашчених ділянок.

Потрібні швей

Для організації швейного підприємства в Бібрці оголошується набір 30-ти швей та технолога (з обов'язками керівника). Вимоги до швей: досвід роботи, старанність. Базовий оклад 4500 грн. Вимоги до технолога: досвід роботи не менше 3-х років, відповідальність й організаторські здібності. Базовий оклад 7000 грн. Резюме прийматимуться у приміщенні Бібрської міської ради (1-й поверх, КП «Рідне місто»).

Шановні мешканці приватних будинків !

Бібрська міська рада, згідно з рішенням Виконкому №24 від 16.02.2016р, пропонує Вам укласти прямі договірні відносини зі спеціалізованою компанією ТзОВ «Спецавтотранс- Львів», яка проводить свою діяльність (контейнерний збір твердих побутових відходів).

на території Бібрської міської ради.

Пластикові євроконтейнери ємністю 120л та 240л встановлюються безкоштовно та перебувають у власності підприємства. Забір контейнера проводиться один раз на два тижні.

Мінімальна кількість заборів становить 2-3 рази на місяць. Середня вартість оплати в місяць: контейнера 0,12м³ становить 40,10 грн. , контейнера 0,24м³. - 80,20 грн. За довідковою інформацією просимо звертатися до представників фірми.

м.Львів вул.Водогінна 2, каб. 206 тел. (032)241-84-36,(032)244-45-78 office@sat-lviv.com.ua

098-084-97-62 Роман.

067-371-29-09 Андрій. 093-052-02-30 Богдан.

Адміністрація ТзОВ «САТ-Львів»

ПРИВАТИЗАЦІЯ ЗЕМЛІ

- Виготовлення тех.документації та проектів відводу земельних ділянок у власність або оренду
- Зміна цільового призначення земельних ділянок
- Оформлення документації на земельні паї (частка)
- Безкоштовні консультації

067-676-10-07 **ШВИДКО • ЯКІСНО • ПРОФЕСІЙНО**

Редакція

Головний редактор -

Андрій Грущик

Літературний редактор -

Сергій Громов

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання.

Газета "Бібрські вісті"

м. Бібрка, 81220 вул. Торгова, 2

e-mail: bibrskivisti@yahoo.com

Реєстраційне свідоцтво:
серія ЛВ № 807/60

Розповсюджується безкоштовно

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються.

Передрук матеріалів, опублікованих у газеті, дозволяється лише за письмовим погодженням редакції.

За зміст і достовірність статей відповідальність несуть автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж 333,
Друк сепаратив